

17 гозъ за да укори Бога живаго. Наистина, Господи, Ассирийски-тъ царе запустихъ народы - тъ, и земѣк - тъ имъ, И хвърлихъ въ огнь богове-тъ имъ; защото не бѣхъ богове, но ъдѣло на человѣчески рѫцѣ, дърва и каменіе: за това ги погубихъ. Сега прочее, Господи Боже нашъ, отърви ны, молїхъ ся, отъ рѫжжатъ му: ^зза да познаѣхъ всички-тъ царства на земѣк-тъ, че ты си Господъ Богъ единъ.

20 Тогазъ проводи Исаия Амосовъ сынъ до Езекій, и рече: Така говори Господъ Богъ Израилевъ: "Чухъ ^което си ся помолили менъ противъ Сенахирима Ассирийски-тъ царь. Това е слово-то кое то Господъ говори за него.

"Уничики тя, присмѣя ти ся, дѣвицата, дъщеря-та Сионова:

"Задъ тебе къвънъ съ главъ Иерусалимска-та дъщеря.

22 Кого си укориъ и похулиъ ты?

И противъ кого си възвыслиъ гласть,
И си надигнѣлъ высоко очи-тъ си?
Противъ ^зСвятаго Израилева.

23 ^зГоспода си укориъ ты чрѣзъ посланици-тъ си, и рекъ си:
Съ множество-то на колесници-тъ си възлѣзохъ азъ
Вързъ высочинъ-тъ на горы-тъ,
Вързъ ребра-та на Ливанъ:
И ще изсѣкъ высокы-тъ му кедры,
Избраници-тъ му елхи:
И ще влѣзъ въ крайны-тъ му обиталища,
Въ дѣбравъ-тъ на неговъ-тъ Кармилъ:

24 Азъ ископахъ, и пихъ чужды воды:
И съсъ стъпкѣ-тъ на нозѣ-тъ си,
Изсушихъ всички-тъ рѣки на ^зобсаденъ-тъ.

25 Не си ли чулъ че ^заъзъ направихъ това отдавна, и отъ древни дни опрѣдѣлихъ това?

А сега свършихъ това,
Така ^зшото ты да обращашъ утвърдены градове ^зкупове на развалини.

26 За това жители-тъ имъ станжихъ без-
силни.

Уплашихъ ся, и посрамихъ ся:
Бѣхъ трѣва на поле-то, и злакъ,
И ^зтрѣва на къщнинъ покривъ,
И ^зжито прѣпърлено прѣди да стане трѣсть.

27 Но ^заъзъ знаѣжъ жилище-то ти,
И исходѣть ти, и входѣть ти,
И буйство-то ти противъ мене.

28 Понеже буйство-то ти противъ мене,

^ф Исаи. 115; 4. Иер. 10; 3.
^х Исаи. 83; 18.
^и Исаи. 65; 2.
^и Исаи. 37; 21 и др.
^и Илам. 2; 13.
^и Илам. 16; 4. Исаи. 22; 7; 8.
^и Илам. 2; 15.
^и Исаи. 71; 22. Исаи. 5; 24.
Iер. 51; 5.

^и Гл. 18; 17.
^и Исаи. 20; 8; 7.
^{*} Или Египтѣ.
^и Исаи. 45; 7.
^и Исаи. 10; 5.
^и Исаи. 129; 6.
^и Исаи. 139; 1 и др.
^и Илам. 41; 2. Иез. 29; 4; 38; 4.
Амос. 4; 2.

И надменност-та ти, възлѣзохъ въ уши-
тѣ ми,
За това ^зщо туріжъ кукж-тъ си въ ноз-
дри-тѣ ти,
И уздж-тъ си въ устни-тѣ ти,
Та ще тя върижъ прѣзъ ^зпѣсть-тъ прѣзъ
които си дошелъ.

29 И то ще ти бѫде ^ззнаменіе:
Това лѣто ще ядете което е саморасло:
И второ-то лѣто, което прорастува отъ
исто-то:
А трето-то лѣто, посѣйтѣ, и ожнѣте,
И насадѣйтѣ лозиѣ, и яждете плодъ-тѣ имъ.

30 И ^зупазено-то отъ Йудинъ-тъ домъ
Което е останжло, ще пусне корени пакъ
долу,
И ще даде горѣ плодъ.

31 Защото изъ Иерусалимъ ще излѣзе остан-
тицѣ-тъ,
И изъ горж-тъ Сионъ упазено-то:
^зРевност-та на Господа Саваое ще свър-
ши това.

32 Заради това така говори Господъ за Асси-
рийски-тъ царь:
Нѣма да влѣзе въ тойзи градъ,
Нито ще хвърли тамъ стрѣлъ,
Нито ще излѣзе прѣдъ него съсъ щить,
Нито ще въздигне противъ него окопъ.

33 По пажъ-тъ по които е дошелъ, по него
ще ся върне,
И въ тойзи градъ нѣма да влѣзе, говори
Господъ.

34 Защото ^зще защитѣкъ тойзи градъ, да го
спазижъ,
Заради мене, и ^ззаради раба ми Давида.

35 ^з Въ онѣзи нощъ излѣзе ангелъ Го-
сподень, та порази въ Ассирийски-тъ
стани сто и осдесет и петь тысячи: и
когато станжихъ на утрини-тъ, ето, всич-
ки онѣзи бѣхъ мъртви трупове. И тър-
гихъ Сеннахиримъ Ассирийски-тъ царь,
та отиде, и върнѣ ся, и живѣше ^звъ
37 Ниневиѣ. И като ся кланяше въ домъ-тъ
на Нисроха богъ-тъ си, ^зАдрамелехъ и
Сарасъ синове-тъ му ^зпоразихъ го съ
ножъ, и тѣ побѣгнѣхъ въ Ааратскъ-
тъ земѣкъ, а вмѣсто него ^звъзари ся Еса-
раддонъ сынъ му.

ГЛАВА 20.

1 ^з Въ онѣзи дни разболѣ ся Езекія до
смърть: и дойде при него пророкъ Иса-
ия, Амосовъ сынъ, та му рече: Така го-
вори Господъ: Нареди за домъ-тъ си, по-
неже ще умрешъ, и нѣма да живѣашъ.

^а Ст. 33, 36, 37.
^б 1 Цар. 2; 34. Гл. 20; 8, 9.
Иса. 7; 11, 14. Лук. 2; 12.
^в 2 Лѣт. 32; 22, 23.
^г Иса. 9; 7.
^д Гл. 20; 6.
^е 3 Цар. 11; 12, 13.
^ж Исаи. 37; 36.
^з 2 Лѣт. 32; 21. Иса. 37; 36.
^и 38; 1 и др. Иса.
^к Ездр. 4; 2.
—